

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Barbanov Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Barbanov Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.12.2012 - 18.07.2018;

Instanța de apel: 31.10.2018 - 11.12.2018;

Instanța de recurs: 04.03.2019 - 26.06.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 18 iulie 2018, Barbanov Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii revăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal pentru care i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, u privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 4 (patru) ani.

Potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală drept recompensă pentru încălcarea drepturilor inculpatului la faza judecării cauzei penale, s-a redus termenul pedepsei definitive aplicate inculpatului Barbanov Alexandru până la 2 (doi) ani închisoare pe care acesta urmează să o execute în penitenciare de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Barbanov Alexandru, având scopul păstrării ilegale a drogurilor, fără scop de înstrăinare, până la data de 09 iunie 2011, când în cadrul acțiunii procesuale percheziția la

domiciliul pe care îl închiria inculpatul în strXXXXX, au fost depistate și ridicate de către colaboratorii de poliție, trei pachetele de hârtie, în interior cu substanțe în formă de bulgăr și praf de culoare cafenie, care conform raportului de expertiză nr. 2233 din 14 iulie 2011 constituie heroină cu masa de 1,16 gr.

Tot el, Barbanov Alexandru este învinuit de organul de urmărire penală, că urmărind scopul circulației ilegale a substanțelor narcotice, în scopul de înstrăinare, a păstrat în spațiul locativ pe care îl închiria din str. XXXXX, un pachetel de hârtie în care se afla masă solidă sub formă de praf și bulgări de culoare cafenie, care conform raportului de expertiză nr. 2241 din 01 iulie 2012 reprezintă 0,40 grame de heroină pe care le-a păstrat la sine pînă la 09 iunie 2011 orele 11:00, aflându-se în curtea casei nr. 33 din str. Avraam Iancu, mun. Chișinău, i-a distribuit substanțele narcotice menționate mai sus cet. Evgheni Trocin contra sumei de 1 000 lei.” (vol. II, f. d. 84).

Organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului în baza articolului 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal, adică activitatea ilegală privind păstrarea și distribuirea substanțelor narcotice, săvârșită în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, sediul Râșcani Carajeleascov C. și de către avocatul Popescu I. în numele inculpatului.

3.1. În apel, procurorul solicită: casarea totală a sentinței, prin care inculpatul Barbanov A., a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, din cauza ilegalității. Pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l pe Barbanov A. culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217/1 alin. (4) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privare de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 5 ani, invocând următoarele argumente:

- instanța de judecată a recalificat neîntemeiat acțiunile inculpatului din art. 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal, în art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal. Conform probelor administrate, la faza de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, s-a stabilit că inculpatul Barbanov A., a săvârșit infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică ultimul păstra substanța narcotică, heroina, ridicată din spațiul locativ pe care îl închiria din XXXXX, în scopul de a înstrăina această substanță. La reîncadrarea juridică a faptei prejudiciabile comise de către inculpatul Barbanov A., instanța de judecată s-a axat în mare parte asupra declarațiilor date de către inculpat în ședința de judecată, care a enunțat că a păstrat substanța narcotică, heroina, pentru consum propriu, însă fiind audiat în cadrul urmăririi penale, ultimul a invocat că procura substanțe narcotice atât pentru sine, cât și pentru alte persoane. Totodată, instanța de judecată a apreciat critic declarațiile martorilor, Ceban Rodion și Cîșlari Timur, care au declarat că Barbanov Alexandru a înstrăinat substanțe narcotice altor persoane, chiar fiind ridicate mijloace

bănești în cadrul percheziției spațiului locativ al lui Barbanov Alexandr, din XXXXX, pe motiv că ultimii sunt colaboratori de poliție și au efectuat acțiuni procesuale de urmărire penală în acea seară. În context, enunțăm că martori fiind colaboratori de poliție, au fost preîntâmpinați de răspunderea pe care o poartă în cazul declarațiilor mincinoase, pe când inculpatul se bucură de beneficiile Legii Mirandei, libertății de a nu mărturisi împotriva sa. Totodată, în cadrul audierii inculpatului Barbanov Alexandru, a declarat că îl cunoaște pe Matei Igor, acesta fiind persoana cum declara și în cadrul urmăririi penale, care îi oferea substanță narcotică, fie consumau împreună. Aceste declarații a inculpatului fiind coroborate cu declarațiile martorului Cîșlari Timur, care a enunțat că în cadrul documentării prin măsuri speciale de investigație, prin care s-a stabilit că Matei Igor și Barbanov Alexandru, au format o rețea prin care distribuiau substanțe narcotice consumatorilor. Coroborând declarațiile martorilor Cîșlari Timur, Prisăcaru Igor și Ceban Rodion, persoane care nemijlocit au efectuat percheziția la domiciliul lui Barbanov Alexandr și cele declarate de către inculpat, consideră că ultimul a abordat o tactică de apărare negând faptul că păstra substanțele narcotice pentru realizare, menționând că sunt destinate pentru consum personal, de altfel conștientizând diferența gradului prejudiciabil și mărimea pedepsei pentru aceste acțiuni infracționale. În urma analizei probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești au fost acumulate suficiente probe ce demonstrează vinovăția inculpatul de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217/1 alin.(4) lit. d) Cod penal.

3.2. Avocatul Popescu I., în numele inculpatului, declarând apel a solicitat casarea parțială a sentinței de condamnare, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Barbanov A. să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal cu aplicarea art. 90 Cod penal cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, invocând următoarele argumente:

- reieșind din faptul că inculpatul Barbanov A. își recunoaște vina în limitele acțiunilor săvârșite de el, la numirea pedepsei, solicită să fie luate în considerație circumstanțele atenuante precum că inculpatul Barbanov A. este cetățean al Republicii Moldova, are loc permanent de trai, activ a contribuit la descoperirea crimei săvârșite, se căiește sincer de cele comise, este tânăr, suferă de o boală profesională cu diagnosticul „Tuberculoză pulmonară infiltrativă foarte evolutivă”, cât și Hepatita C, și permanent are necesitate de tratamente în condiții de staționar, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă, regretă foarte mult de cele săvârșite. Consideră că instanța de apel urmează să aprecieze și să se expună asupra acestor circumstanțe atenuante prezentate de apărare și în deosebi starea gravă de sănătate a inculpatului Barbanov A. Circumstanțele sus enumerate, cât și persoana celui vinovat, permit instanței de a aplica în privința inculpatului Barbanov A. a prevederile art. 90 Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (sediul Rîșcani), Carajeleascov Cristina și de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru condamnarea inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la articolul 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu indicarea motivelor pentru care se resping probele aduse în sprijinul acuzării.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Concluziile primei instanțe privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii constatate sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că în cadrul procesului penal, s-au demonstrat elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de articolul 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută prin sentință în sarcina inculpatului Barbanov A., astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, instanța de apel a menționat că, probatoriul administrat în cauză în raport cu circumstanțele stabilite, conduc la concluzia certă că în cauză nu s-a stabilit la inculpat scopul de a înstrăina substanțele narcotice depistate.

Or, în cauză nu s-au stabilit acțiuni în urma căreia posesor al substanțelor aflate la inculpat a devenit o altă persoană, acțiuni care pot urmări atât un scop pecuniar, cât și gratuit.

Cu privire la motivele invocate în apelul avocatului, în numele inculpatului, ce vizează aplicarea unei pedepse non privative de libertate au fost apreciate ca fiind nefondate din următoarele considerente: La soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, care, de fapt, este și obiectul apelului avocatului, în numele inculpatului, se apreciază că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61 și 75 Cod penal, astfel fiind aplicată în limitele legii.

Temeiuri pentru condamnarea inculpatului cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare nu s-au constatat.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Barbanov Alexandru.

6.1. La 01 martie 2019, în termen, declară recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, prin care solicită admiterea

recursului, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 12) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanțele au apreciat eronat probele administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată;

- Instanța de judecată a recalificat neîntemiat acțiunile inculpatului Barbanov Alexandr din art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal în art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal;

- Conform probelor administrate, la faza de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, s-a stabilit că inculpatul a săvârșit infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică ultimul păstra substanța narcotică, heroină, ridicată din spațiul locativ pe care îl închiria din mun. Chișinău, în scop de a înstrăina această substanță;

- Au fost acumulate suficiente probe ce demonstrează vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal;

- Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6.2. La 16 februarie 2019, prin intermediul oficiului poștal, în termen, declară recurs ordinar avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Barbanov Alexandru, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 10) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanțele de judecată i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, or, în privința acestuia urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul reține că recurenții invocă drept temeiuri pct. 6), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar*

prevederilor legale; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7.1. Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul constată, că sunt neîntemeiate argumentele recursurilor potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Barbanov Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Colegiul penal de asemenea constată, că recurenții, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate la prezenta cauză.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de *art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal* este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide, că opinia recurenților expusă în recursuri precum că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor ordinare.

Totodată, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă *o eroare gravă de fapt*, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Însă, în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

De asemenea instanța de recurs consideră că argumentele recurenților cu privire la declararea nulității probelor au constituit obiect al examinării în instanța de apel și aceasta a oferit un răspuns întemeiat asupra acestora.

7.2. Cu referire la temeiul invocat în recursul ordinar, declarat de către procuror, în baza pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară stabilită, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Barbanov Alexandru, a fost condamnat de către instanța de fond, soluție menținută și de către instanța de apel, în baza art. 217

alin. (4) lit. b) Cod penal – „*păstrarea drogurilor săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*”.

În acest sens Colegiul reține, că argumentele expuse de către acuzatorul de stat în recursul declarat privind netemeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare prin care s-a recalificat fapta imputată inculpatului din art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal în art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, sunt neîntemeiate, instanța de apel apreciind probele în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind menținerea sentinței prin care inculpatul Barbanov Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal stabilind cu certitudine scopul principal al infracțiunii date, și anume – păstrarea substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, *fără scop de înstrăinare*.

7.3. Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocată în recursul declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Barbanov Alexandru, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond dacă *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

În acest sens Colegiul penal reiterează, că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Conform sentinței instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4)

lit. b) Cod penal, a cărui sancțiune prevede pedeapsă cu închisoare de până la 4 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

La aplicarea pedepsei cu închisoarea inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că a comis o infracțiune gravă, nu este angajat în câmpul muncii, nu este integrat în societate, anterior a fost judecat de nenumărate ori pentru infracțiuni de sustrageri, a expus o poziție procesuală sinceră, nu a fost prezentată informația că până în prezent a fost implicat în trafic de droguri, iar din momentul în care a fost pornită urmărirea penală nu a comis careva infracțiuni și nu a fost în conflict cu legea penală.

Astfel, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, ținând cont și de faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu a făcut concluziile corespunzătoare, prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate în sancțiunea normei incriminate inculpatului, nu va asigura scopul pedepsei.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, referitor la argumentele recurentului privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de recurs remarcă că textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii stabilite de către instanțele de judecată, cu atât mai mult că inculpatul anterior a mai săvârșit infracțiuni.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Barbanov Alexandru, pentru infracțiunea comisă, prima instanță și cea de apel nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

7.4. În concluzie, Colegiul reține că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

7.5. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Barbanov Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Barbanov Alexandru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **19 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor